

LỜI SỐNG

Tháng 03.2011

**“Vâng, tôi là nữ tỳ của Chúa,
xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói” (Lc 1:38)**

Những lời này đánh dấu khởi đầu cuộc mạo hiểm thần thiêng của Đức Maria. Sứ thần vừa mới cho Người thấy dự định Thiên Chúa dành cho Người: đó là làm mẹ Đấng Thiên sai. Trước khi ưng thuận, Đức Maria đã muốn nhận định xem đó có thực sự là ý Chúa hay không, và một khi đã hiểu đó là điều Chúa muốn, Người đã không ngần ngại hưởng ứng hoàn toàn ý muốn đó. Từ đó Đức Maria đã tiếp tục phó thác hoàn toàn nơi ý Chúa, cả trong những giây phút đau thương nhất cùng thể thảm nhất.

Bởi vì Người đã chu toàn ý Chúa chứ không phải ý mình, bởi vì Người đã tin tưởng hoàn toàn vào những gì Thiên Chúa đòi hỏi, nên mọi thời người ta sẽ tán tụng Người là có phúc (*Xem Lc 1:48*) và Người đã thể hiện trọn vẹn chính con người mình, đến chỗ trở nên người Phụ nữ cao cả nhất.

Thực vậy, đó chính là kết quả của việc chu toàn ý Chúa: đó là thể hiện con người của ta, đạt được sự tự do hoàn toàn, đạt đến con người đích thực của mình. Bởi vì Thiên Chúa đã nghĩ đến chúng ta từ muôn đời, đã thương yêu ta từ đời đời; từ muôn đời chúng ta đã chiếm chỗ trong lòng Người. Cũng như Đức Maria, Thiên Chúa muốn mạc khải cho ta những gì Người đã nghĩ về mỗi người chúng ta, muốn cho ta biết đặc tính cá biệt đích thực của ta. Xem ra Người nói với ta: “Con có muốn Cha làm cho con và đời con nên một tuyệt tác không? Hãy theo con đường Cha chỉ cho con và con sẽ trở nên người mà từ muôn thuở vẫn ở trong lòng Cha. Thực thể, từ đời đời Cha đã nghĩ đến con và thương yêu con, Cha đã gọi tên con. Khi cho con biết ý của Cha, Cha mạc khải cho con con người đích thực của con.”

Như vậy ý muốn của Người không phải là điều áp đặt ép bức ta, mà là mạc khải tình yêu của Người đối với ta, dự tính của Người về ta; và điều đó cao cả như chính Thiên Chúa, hấp dẫn cùng làm ta ngây ngất như chính dung mạo của Người: đó chính là Người tự hiến cho ta. Ý Chúa là một sợi chỉ vàng, một mối đan nối kết tất cả cuộc sống trần gian của ta và bên ngoài cuộc sống đó nữa; nó đi từ đời đời đến đời đời: trước hết trong trí Thiên Chúa, sau đó trên trần gian, và cuối cùng trên Thiên đàng.

Nhưng, ngõ hầu dự tính của Thiên Chúa được thể hiện hoàn toàn, Người đòi hỏi sự ưng thuận của tôi, của Bạn, như Người đã đòi hỏi Đức Maria. Chỉ như vậy mới thể hiện lời Người nói lên về tôi, về Bạn. Lúc đó, cũng như Đức Maria, cả chúng ta cũng được mời gọi thưa:

“Vâng, tôi là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói”

Chắc chắn ý Người không phải lúc nào cũng rõ ràng. Như Đức Maria, chúng ta cũng phải xin ánh sáng để hiểu điều Chúa muốn. Cần phải lắng nghe

rõ tiếng Người trong ta, với lòng thành thực hoàn toàn, bằng cách, nếu cần, bàn hỏi người có thể giúp ta. Nhưng một khi đã hiểu ý Chúa, ta nên thưa vâng ngay với Người. Thực thể, nếu chúng ta đã hiểu rằng ý Người là tất cả những gì lớn lao nhất và đẹp đẽ nhất trong cuộc đời mình, thì chúng ta không bó buộc “phải” làm theo ý Chúa, nhưng chúng ta sung sướng “được” làm theo ý Chúa, có thể theo dự tính của Người, để thể hiện điều Người đã nghĩ cho ta. Đó là điều tốt nhất, điều thông minh nhất, ta có thể làm.

Như vậy những lời của Đức Maria “Vâng, tôi là nữ tỳ của Chúa” là lời của tình thương đáp lại tình thương của Thiên Chúa. Chúng luôn giữ chúng ta hướng về Người, khi lắng nghe, vâng phục, với ước muốn duy nhất là chu toàn ý của Người để nên như Người muốn cho ta.

Dẫu vậy đôi khi điều Thiên Chúa đòi nơi ta xem ra vô lý. Xem ra tốt hơn là ta làm khác đi, chúng ta muốn chính mình cầm lấy vận mạng của mình trong tay. Hơn nữa ta còn muốn cố vấn cho Thiên Chúa, nói với Người phải làm và không nên làm thế nào. Nhưng nếu tôi tin rằng Thiên Chúa là tình thương và tin tưởng nơi Người, lúc đó tôi biết rằng những gì Người đã xếp đặt trong đời tôi và trong đời những người bên cạnh tôi đều nhằm lợi ích cho tôi, cho họ. Lúc đó tôi phó mình cho Người, tôi hoàn toàn tin tưởng phó thác cho ý Người muốn và tôi muốn như vậy với chính con người tôi, đến độ trở nên như ý ấy muốn, vì biết rằng đón nhận ý của Người là tiếp đón Người, nhận lấy Người, là nuôi dưỡng bằng chính Người.

Ta phải tin là không gì vô tình xảy ra cả. Không một biến cố vui mừng nào, bình thường hay đau thương, không một cuộc gặp gỡ nào, không một tình cảnh nào trong gia đình, nơi làm việc, ở trường học, không một điều kiện sức khỏe thể lý hay luân lý nào mà không có ý nghĩa. Nhưng mọi sự – biến cố, tình cảnh, con người – đều mang một sứ điệp của Thiên Chúa, mọi sự đều góp phần vào việc chu toàn dự tính của Thiên Chúa, mà dần dần, ngày này qua ngày khác ta khám phá ra, bằng cách thực thi ý Chúa, như Đức Maria.

“Vâng, tôi là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói”

Vậy làm thế nào để thực hành Lời sống này? Lời thưa vâng của ta với Lời Chúa có ý nghĩa cụ thể là làm tốt, làm tất cả, mỗi giây phút, hành động mà ý Chúa đòi ta. Chú tâm hoàn toàn vào công việc đó, bằng cách loại bỏ mọi sự khác, bằng cách loại ra những ý tưởng, ước muốn, những kỷ niệm, hành động có liên quan đến việc khác.

Đứng trước mỗi ý Chúa, đau thương, vui mừng, bình thường, chúng ta đều có thể lặp lại lời: “xin làm cho tôi như lời sứ thần nói”, hay, như Đức Giêsu đã dạy chúng ta trong kinh Lạy Cha: “xin ý Cha được thể hiện”. Ta hãy nói lên lời đó trước mỗi hành động: “xin cứ làm”, “xin thể hiện”. Và từng giây từng phút, với từng miếng nhỏ, ta sẽ chu toàn bức khảm tuyệt đẹp, duy nhất và không thể lặp lại của đời ta mà Chúa đã nghĩ đến từ muôn đời cho mỗi người chúng ta.

Chiara Lubich